

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

இரையாகிவிட்டது. கேரளாவில் நீண்டகரை போன்ற இடங்களில் கடலரிப்பைத் தடுப்பதற்காக கடலுக்குள் கல்லை அடுக்கி கடல் அரிப்பை நிறுத்த முடியும் என்று பரிகாரம் கண்டிருக்கிறார்கள். அது போன்ற நடவடிக்கைகளால் தான் நிரந்தரபரிகாரம் காண முடியும் என்பதை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கடலால் சூழப்பட்டிருக்கும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களை கடல் அரிப்பிலிருந்து நிரந்தரமாகத் தடுப்பதற்கு இத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 21/72) (கூட்டாய்வுக்குழு திருத்தி அமைத்தவாறு)

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 21/72) கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

விவசாயிகள் அல்லாத குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியினர்க்குக் கடன் கொடுத்திருப்பவர்கள் வாங்கும் அநியாய வட்டியினால் அவர்களது கடன் சுமை நாளுக்கு நாள் பெருகிவருவதன் காரணமாக அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தொல்லைகளைக் களைவதற்கென இந்தச் சட்டவரைவு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பதை இப்பேரவை அறியும்.

இச்சட்ட வரைவின் விதித்துறைகளை இணை ஆய்வுக்குழு விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து அதில் சில மாறுதல்களைச் செய்துள்ளது. செய்யப் பட்டுள்ள முக்கிய மாறுதல்களில் கீழ்க்கண்டவற்றை நான் குறிப்பிடுகிறேன்:—

(1) கூட்டுறவுத் துறையிலும் வங்கியிலும் வசூலிக்கப்படுகிற தற்போதைய வட்டி வீதங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, ஆண்டுக்கு வட்டி வீதம் 6¼ சதவீதத்திற்குப் பதிலாக 9 சதவீதம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(2) வருமானவரி விதிக்கப்பெறுபவர்களின் ஆண்டு வருவாய் ரூ. 7,200-க்கு மேற்பட்டால் அவர்களும், வேளாண்மை ஆண்டு வருமானம் ரூ. 7,200-க்கு மேற்பட்ட தொகை மீது வேளாண்மை வருமான வரி விதிப்

* 19—8—72-ம் தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

பிறகு உட்பட்ட ஏனைய நபர்களும் இச்சட்டத்தின் பயனைப் பெறத் தகுதியற்றவர் என 2 ஆம் பகுதியின் (3) ஆம் உட்பகுதி முன்னர் விதித்தது. ஆனால், தற்போது வருமான வரி விதிப்பதற்குட்பட்ட அனைவரும், ரூ. 1,200, ரூ. 1,200 க்கு மேற்பட்டு அரை ஆண்டு வருமானத்தின் மீது தொழில் வரி விதிக்கப் பெறுபவர்களும், தமிழ்நாடு விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ள விவசாயிகளும் இச்சட்டத்தின் பயனைப் பெறுவதற்குத் தகுதியற்றவரென விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) 1971 அக்டோபர் 1 ஆம் நாளுக்கு முன் வாங்கிய கடன்களையும், 1971 ஆக்டோபர் 1 ஆம் நாளுக்கு பின்னர் வாங்கிய கடன்களையும் வேறுபடுத்த இதற்குமுன் இச்சட்ட வரைவில் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த வேறுபாட்டை நீக்கி விட வேண்டுமென்று இக்குழு முடிவு செய்தது.

(4) 1971 அக்டோபர் 1 ஆம் நாளன்று நிலுவையாக உள்ள வட்டி நிலுவைகள் அனைத்தையும் தள்ளிவிடுவதற்கு முற்படுகிற இச்சட்ட வரைவின் 6-வது பகுதியைச் சேர்ந்த (1) உட்பகுதியை கீக்கி விட இக்குழு முடிவு செய்தது.

(5) முதல் கொதுவைதாரரிடமிருந்து மாற்றல் பெற்றவரும், முதல் கொதுவைதாரரின் வாரிசுகளிடமிருந்து மாற்றல் பெற்றவரும் இச்சட்டத்தின் பயன்களைப் பெறக்கூடாதென்று 8-வது பகுதியின் 10 () இந்த உட்பகுதியின் முன்னர் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பகுதி தேவையற்றதென குழு முடிவு செய்தது.

இணை ஆய்வுக் குழுவால் மாற்றம் செய்யப்பட்ட இச்சட்ட வரையை இப்பேரவை ஏற்குமாறு நான் வேண்டுகிறேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move the following amendment, viz—

“ That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1972 (L.A. Bill No. 21 of 1972) as reported by the Joint Select Committee be recommitted to make suitable amendments consistent with the subject matter of the Bill to enhance the limit of debts and reduce the interest. ”

மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவின் ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் நமக்கு முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதா—கூட்டு பொறுக்குக் குழு நிறைவேற்றி இங்கே அனுப்பியிருக்கக்கூடிய இந்த

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

மசோதா—திருப்திகரமாக இல்லை. ஆகவே, மீண்டும் ஒரு முறை இதை அதே பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் உங்களுக்கு முன்னால் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

இதற்கிடையில் நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆசைப் படுகிறேன். நமது விதிகளிலே ஒரு மசோதா இங்கே அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்னால், அந்த மசோதாவை எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் முன் கூட்டியே கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதி இல்லை. மக்கள் சபையிலே அம்மாதிரி நியதி இருக்கிறது. ஆனால் செலக்ட் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில், செலக்ட் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் உறுப்பினர்கள் கையில் 5 தினங்களுக்கு முன்னாலேயே இருக்கவேண்டுமென்று தெளிவாகப் பிரிவு 108-ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது 19-ம் தேதி நான் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பின்னால் பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் அதை 21-ம் தேதியே கொண்டு வருவது என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட காரணத்தால் தாங்களே அந்த 5 நாட்கள் நோட்டீசை 'வேய்' பண்ணி விட்டார்கள் என்று ஏற்படும்.

அது ஒரு புறம் இருக்க, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் பல விஷயங்களைப் பற்றி நான் இந்தச் சபைக்கு முன்னால் வலியுறுத்த வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். காரணம், இந்த மசோதா இந்தச் சபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டக்கூடிய நேரத்தில் பெரும் அளவுக்கு மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கை வந்தது. சாதாரணமாக பிக்சர் இன்கம் குறுப்பாக மாதம் ரூ. 600 சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் அதிக வட்டிக்குக் கடன் பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, ஜனங்கள் எல்லாம் இதை வெகு ஆவலாக எதிர்பார்த்தார்கள். மாதம் ரூ. 600 சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கு அதிக வட்டியில் கடன் வாங்கி, அதிகமான பணத்தைக் கொடுத்து இன்னும் கடன் காரர்களாக இருக்கும் நிலைமை மாறும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள்.

இதே மாதிரி 1938-ம் வருஷத்திய ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்த சட்டம் இருக்கிறதே அந்தச் சட்டம் விவசாயிகள் ஏற்கனவே பட்ட கடனுக்கு, இருக்கிற கடனுக்குக் கூட திருப்பிக் கொடுத்தாலும் கூட இன்னும் கடன் காரர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்டதே அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது.

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

உங்கள் அனுமதியின் பேரில் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் என்ன என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிறபொழுது, ஏற்கனவே கடன் பட்டவர்கள், குறிப்பிட்ட ஆண்டு 1931 என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே கடன் பட்டவர்கள் அந்தக் கடனுக்கு எவ்வளவு திருப்பிக் கொடுத்திருந்தாலும் சரி, இனிமேல் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டபொழுது, அதைப் பூராவுமே ரத்து பண்ண வேண்டும், அதாவது ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்போனால், 'மாரடோரியம்' திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்ற அளவுக்கு முதல் அம்சமாக இருந்தது. இரண்டாவது அம்சமானது என்ன வென்றால், அவர்கள் அதிகமாக வட்டி கொடுத்து, தாங்கள் வட்டியாகவோ அல்லது வட்டியும் முதலுமாகவோ வாங்கிய கடனுக்கு இரண்டு மடங்கு கொடுத்திருப்பார்களேயானால், அந்தக் கடன் பூராவுமே ரத்து பண்ணப்பட வேண்டும் என்பது தான். மூன்றாவதாக, அவர்களுக்கு எந்த ரேட் ஆஃப் இண்டரெஸ்ட் நிச்சயத்திருக்கிறோமோ அதற்கு மேல் ரேட் ஆஃப் இண்டரெஸ்ட் போட்டு வாங்கியிருப்பார்களே யானால், அதை ஸ்கேல் டவுன் பண்ணவேண்டும். அப்படி ஸ்கேல் டவுன் பண்ணுவதற்கு கன்ஸிளியேஷன் போர்டு போன்றவைகளைப் போட்டு செய்ய வேண்டும். இப்படி மூன்று அம்சங்களின் அடிப்படையில் ராஜாஜி அவர்கள் அந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஜனங்கள் அதை ரொம்பவும் வரவேற்றார்கள். ஓரளவுக்கு அதனால் பலனும் கிடைத்தது. அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லி, அந்தக் கருத்தே குளோஸ் ஆகிவிட்டது, அந்தக் கருத்துக்கும் அப்பால் போய் இருக்கவேண்டும், அப்படியும் போகாத நிலைமையில்

I am very much pained to see that it has been considerably watered down. மூன்று விஷயங்களை நான் உடனே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாம் இங்கிருந்து அனுப்புகிறபொழுது rate of interest should be 6½ % என்று சொன்னோம். பொறுக்குக் குழுவில் நடந்த விவாதம் இந்த ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. நான் பாரையும் குறைத்துச் சொல்ல விரும்ப வில்லை. பொறுக்குக் குழுவில் இருந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு விவரம் தெரிந்தவர்கள். ஆனால், அவர்கள் 6¼ சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 9 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்திவிட்டார்கள். குழுவின் முன்வந்து சாட்சியம் சொன்னவர்கள் ஏற்கனவே 12 சதவிகிதம் ஆக இருக்கிறது, அதை 24 சதவிகிதம் ஆக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். சாட்சி சொன்னவர்களெல்லாம் பார்த்தால் 24 சதவிகிதம் வேண்டும் என்றும்,

432 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

இம்மாதிரி ஒரு சட்டமே வரக்கூடாது என்றும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வற்புறுத்துதல் அதிகமாக அதிகமாக இவர்கள் ஏதோ தளர்ந்து விட்டார்கள் என்று தான் நான் ஐயப்படவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், சாட்சி சொன்னவர்கள் ஒருவர் இருவரைத் தவிர, பெரும் பகுதியினர் பூராவுமே இந்தச் சட்டம் கூடாது, இப்பேர்ப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வராதீர்கள் என்று அவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வற்புறுத்தலின் பலனாக ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்த 6¼ சதவிகிதம் என்றிருந்த வட்டி விகிதம் 9 சதவிகிதம் ஆக உயர்ந்தது. இது முதலில் செலக்ட் கமிட்டி செய்த தவறு என்று நினைக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, அக்டோபர் 1971 வருஷத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய கடன் முதலியவைகளைப் பார்த்து, அந்தக் கடன் பூராவுமே ரத்து பண்ணக்கூடிய ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்த அம்சத்தையும் இந்தச் சட்டத்தில் இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள். ஆகவே, எந்தவிதமான நிவாரணமும் கடன்பட்டவர்களுக்கு வாங்கிய கடனைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது.

மூன்றாவதாக, 600 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் வருஷத்திற்கு ரூ. 7,200 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடனுக்கு நிவாரணம் என்பது இப்பொழுது ரூ. 200 ஆகிவிட்டது. ரூ. 200 என்று சொன்னால் யுத்த காலத்திற்கு முன்பிருந்த சம்பளம் ரூ. 20. விலைவாசி இன்றைக்கு 10 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ரூ. 20 சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இன்று எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? சாதாரணமாக கிளாஸ் ஃபோர் எம்ப்ளாயிஸ் கூட மாதத்திற்கு ரூ. 200 வாங்குகிறார்கள். வேண்டுமென்றால் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று அரசு சொல்லிக்கொள்ளலாமே ஒழிய, இதனால் யாருக்கும் பலன் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவேதான், என்னுடைய இந்தத் தீர்மானத்தில் இதை மீண்டும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நான் இப்படி சொல்கிறபொழுது இதற்கு ஏற்கனவே சில பிரிசிடெண்டு இருக்கிறது. உங்களுக்குத் தெரியும், சார், கல்டிவேடிங் டெனண்ட்ஸ் ஆக்ட் என்று நாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் திருச்சியில் இம்மாதிரியான ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. கையேறு வாரம், மாட்டேறு வாரம் என்று சொல்லக் கூடிய வாரத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் உண்மையில் கல்டிவேடிங் டெனண்ட்ஸ் தானா என்ற ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பி, செலக்ட் கமிட்டிக்கு

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

போய், அப்பொழுது பில் நெம்பர் 25 ஆஃப் 1958 என்ற முறையில் இருந்து, பிறகு செலக்ட் கமிட்டியிலிருந்து வந்து, ஆக்ட் 36 ஆஃப் 1958 ஆன ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இம்மாதிரி வருவதற்கு என்ன காரணம் என்று சொன்னால், செலக்ட் கமிட்டிக்கு உள்ளே போனவுடன் செலக்ட் கமிட்டிக்கு சில அதிகாரம் இருக்கிறது. மசோதாவினுடைய தலைப்பைப் பார்த்தால் 'இட் ஈஸ் எ டெட் ரிலிஃப் ஆக்ட்'. டெட் ரிலிஃப் ஆக்ட் தானே ஒழிய, மசோதாவின் தலைப்பு குறைந்த டெட் வாங்கியவர்களுக்கு ரிலிஃப் என்பது இல்லை, குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு ரிலிஃப் என்பது இல்லை. அது ஒரு டெட் ரிலிஃப் ஆக்ட். இன்றைக்கு நாட்டில் கடன் பட்டு பலர் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ரிலிஃப் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் தான் வந்திருக்கிறது. நம்முடைய விதிகளில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Every Select Committee on a Bill has power to make such amendments therein as it may think fit, provided that such amendments are relevant to the subject-matter of the Bill, but that if any such amendments shall not be within the title of the Bill, they may amend the title accordingly and report the same specially to the House.

சில சமயங்களில் கொண்டுவரக்கூடிய திருத்தம் தலைப்புக்கு அப்பால்பட்டுப் போனாலும் கூட, கருத்துக்கு உட்பட்டிருக்குமானால் கண்டிப்பாக தலைப்பைக் கூட மாற்றலாம் என்ற அளவுக்கு நம்முடைய விதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே தலைப்பை மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை, எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டதோ, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய அளவுக்கு செலக்ட் கமிட்டி திருத்தங்களைச் செய்யவில்லை. அதனால் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்குத் திருப்பி அனுப்பாமல் வேறு என்ன செய்வது? அது தான் சபைக்கு நியாயம் செய்வதாகும். மக்களுக்கு நியாயம் செய்வதாகும். எந்தக்கருத்தோடு இந்த மசோதாவை அரசு கொண்டுவந்ததோ, அந்தக் கருத்துக்கு, அரசுக்கு நியாயம் செய்வதாக ஆகும். இல்லாவிட்டால் அரசுக்குக் கெட்டபெயர் ஏற்படுமே ஒழிய, இந்த மசோதா அப்படியே சட்டமானால் எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாது என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

நான் தனித்தனியாக திருப்பிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதன்முதலில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிற பொழுது, ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தக்கூடிய காலத்தில் என்ன திருத்தங்கள் செய்யப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள், அப்படிச் சொன்ன அளவுக்கு ரொம்பவும் திருப்தி. மசோதாவைப் பொறுக்குக், கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடுகிறபொழுது சொன்னதெல்லாம்

434 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

The burden of debt on labourers, wage-earners and Government servants and other poor classes of people in the low income groups, in this State, is as heavy as the indebtedness of an agriculturist.

அக்கிரகஸரிஸ்ட்ஸ்-க்கு இம்மாதிரி இண்டெடெட்நெஸ் இருந்த நிலைமையிலே அவர்களுக்கு 1938-ல் என்ன நிவாரணம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நினைத்தார்களோ அந்த நிவாரணம் கூடக் கொண்டு வருவதற்கு இன்றைக்குத் தயாராக இல்லாத முறையில் செலக்ட் கமிட்டியின் ரிபோர்ட் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நாம் செலக்ட் கமிட்டிக்கு செய்யக்கூடிய மரியாதை அதைத் திரும்பவும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கக்கூடிய எந்தவிதமான நிவாரணத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை மனத்தில் கொண்டு, அம்மாதிரியான கருத்துக்குத் தகுந்த முறையில் மசோதாவை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இன்கம்டாக்ஸ் கட்டுகிறவர்கள், மாதம் ரூ. 450 சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடையாது என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ரூ. 450 சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு இன்கம்டாக்ஸ் இருக்கிறது என்று சொன்னால், இன்கம்டாக்ஸையும் கட்டி ரூ. 450 சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஆபத்தின் காரணமாக, சர்க்கார் கொடுக்கிற நிவாரணத்தில் அவர்களுக்குப் பங்கு இல்லை என்ற பரிதாபகரமான நிலைமையை நாம் கண்டிப்பாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

These classes of people pay usurious rates of interest to the professional money-lenders and fall victim to their dishonest dealings.

என்று ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸில் இருக்கிறது. டிஸ்ஆனஸ்டு டெலிங்ஸ் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் சாட்சியம் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் 'எங்களை டிஸ்ஆனஸ்டு என்று சொல்லாதீர்கள்' என்று கூறியிருக்கிறார். சட்ட வரைவிலே இருந்தாலும், நோக்கம் வருகிறபொழுது 'டிஸ்ஆனஸ்டு டெலிங்ஸ்' என்று சொல்வதற்குக் காரணம், 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்துவிட்டு ரூ. 200-க்கு புரோநோட்டு எழுதுவது ரொம்பவும் சர்வ சாதாரணமாக இருக்கிறது. அவர்கள் திருப்பிப் பணத்தைக் கொடுத்தாலும் கூட அதை வரவு வைக்காமல் இருப்பது சாதாரணம். இப்படி நோடியாகப் பல அனுபவங்கள் உண்டு. ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கினால் 500 ரூபாய் புரோநோட்டில் எழுதி அதிலே 12 சதவிகிதம் போட்டு அதற்கு 24 சதவிகிதம் வட்டி வாங்கி, மீதி 500 ரூபாய் தனியாகக் கொடுத்து அதற்கு 24 சதவிகிதம் வட்டி வாங்கி, இப்படி ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து, ஆயிரம் ரூபாயில் மூன்றில் ஒரு பங்கை ஒரு வருஷ முடிவிலேயே வட்டியாக வாங்கக் கூடிய சாதாரண தொகையை வட்டிக்கு

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொடுக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரிய தொகையை வட்டிக்குக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் மட்டுமல்ல, மத்திய தர மக்கள், கீழ்த்தட்டில் இருக்கிறவர்கள், அதற்கு மேலே இருக்கக் கூடியவர்கள், இப்படி பலர் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு ஏதோ அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் தொகையை 50 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் ஆக்கினால் போதாது. ரிஸிபி கொடுக்கும்போது ஹசுதரியஸ் இன்டரஸ்டு வாங்கும் மணிலெண்டர்ஸ், இவர்களை இனிமேல் தலைதுக்குவதற்கு விடக்கூடாது. வாங்கினவர்களின் நிலைமிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது.

மதுரை நகரத்தில் முன்பு வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் சந்தில் அழைத்துச் சென்று கொடுப்பார்கள். இப்போது அவர்கள் பெரிய போர்டுகளைப் போட்டு, வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரிய வட்டிக் கடைக்காரர்களாக, அவர்களுக்குப் பெரிய மரியாதை ஏற்படக் கூடிய அளவிற்கு புதிய சமுதாயம் இருக்கிறது. நாம் சோஷலிசத்தை நோக்கிப் போகிறோமென்றால் வட்டி கொடுப்பது என்பது சட்ட விரோதமாக்கப்பட வேண்டும். பணம் வைத்துக் கொண்டு பணம் பெருக்குவதென்பது எப்படிச்சரியாகும். பணத்தை வைத்து சரக்கு வாங்கி அதை விற்று லாபம் சம்பாதிக்கலாம். பணம் பணத்தைக் கூட்டுகிறது என்பது சரியல்ல. இதனால் உழைப்பிற்கே மதிப்பு இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடிய காரணத்தினால் சோஷலிச நாடுகளிலேயெல்லாம் பணம் கொடுத்து ஏதாவது வட்டி வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு குறைந்த தண்டனை 10 வருஷம் என்று இருக்கிறது. இங்கு பார்த்தால் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு பணத்தை பெருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. சாதாரண ஏழை மக்களாக இருக்கக் கூடியவர்களை சரண்டக் கூடிய அளவிற்கு பணத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் பெரிய மனிதர்களாக காட்சியளிக்கக் கூடிய காரணமாக பணம் கொடுப்பது என்பது வளருகிறது. பணம் கொடுப்பதென்பது அரசாகத்தான் இருக்க வேண்டும். பணம் கொடுப்பதென்பது வங்கிகளாகத்தான் இருக்க வேண்டும். பணம் கொடுப்பதென்பது கூட்டுறவு வங்கிகளாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஏதாவது தொழிற்சாலை இருக்குமென்று சொன்னால் கிரெடிட் சொசைடிகளின் மூலம், அல்லது முதலாளிகள் ஏற்பாடு செய்து கடன் கொடுக்க வேண்டும். தனியார் கடன் கொடுத்து அந்தக் கடன் மூலமாக பணம் வாங்கியவர்களை பணியவைத்து அடிமையாக்கக் கூடிய போக்கு நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

The burden of debt of labourers, wage-earners and Government Servants and other poor classes of people in the low income groups, is heavy. சர்க்காரில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள், தொழிற்சாலையில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

பணியாற்றக்கூடியவர்கள் மாதச் சம்பளம் வாங்கினவுடனே கடன்காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை. ஆப்ஜக்ட்டஸ் ஆண்டு ரீசன்ஸ்-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

The burden goes on accumulating, impairing also their efficiency. It has been felt necessary to undertake legislation to afford relief to these low-income classes of people and protect them from exploitation by money-lenders. இந்த ஆப்ஜக்ட்டைப் பார்த்தால் ஒரு தீவிரமான ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கத்தில் கொடுக்கக் கூடிய மாதிரி இருக்கிறது. எக்ஸ்ப்ளாயிடேஷனைப் பற்றி, ஹூசூரியஸ் இண்டாஸ்ட்ரி மாங்கும் மணிலெண்டர்களைப் பற்றி, டிஸ் ஆனஸ்ட் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் பற்றி சொல்லப்பட்டது. ஆனால் செலக்ட்கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு வருகிறபோது நாம் அனுப்பிய மசோதா தான் திரும்பிவருகிறதா, அல்லது வேறு ஒரு மசோதா திரும்பி வருகிறதா என்ற பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், அமைச்சரவர்கள் கூட இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரப்போகிறோமென்று பல இடங்களில் பேசினார்கள். கடன் கொடுப்பவர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று பேசப்பட்டது. காசேதான் கடவுளடா என்ற சினிமாவில் பாட்டு வருகிறது. அதிலே கொடுத்தவன் விழிப்பான், எடுத்தவன் முடிப்பான், அதைப் பார்த்தவன் சிரிப்பானடா, அப்படி புதிய காலம் வரப்போகிறது என்று நினைத்தோம். பணத்தைக் கொடுத்தவன் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு விழிப்பான், காரணம், பணம் திருப்பிக் கிடைக்காது, பணம் வாங்கியவன் முழிப்பான், அதைப் பார்த்தவன் சிரிப்பானடா என்ற அப்பேர்ப்பட்ட காலம் வரப்போகிறது என்று பார்த்தோம். ஆனால் இங்கே என்ன நிலைமை என்றால், கொடுத்தவன் சிரிப்பான், எடுத்தவன் முழிப்பான், அதைப் பார்த்தவனெல்லாம் பயந்து ஓடுவான் என்ற நிலைமையில்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது.

நான் ஒவ்வொரு ஷரத்துக்கும் போக விரும்பவில்லையென்றாலும் இது எவ்வளவு ஊனமாக, பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிறேன். சாதாரணமாக செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் அதை இம்ப்ரூவ் பண்ணுவார்கள். இன்னும் சரியாகச் செய்வார்கள். 6¼ சதவிகிதம் வட்டியை 9 சதவிகிதம் ஆக்குவதற்குக் காரணத்தை காட்டியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ரிசர்வ் வங்கிக்கு கட்டக் கூடிய கடனுக்கு 2 சதவிகிதம் வட்டி கூடியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்கு, கூட்டுறவு வங்கிகளெல்லாம் 9 சதவிகிதம் என்ற அளவில் வட்டி விகிதம் வைத்திருப்பதனால் 6¼ சதவிகிதம் வட்டியை 9 சதவிகிதம் ஆக்கிவிட்டோமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படக் கூடிய பலன் என்ன? ஏற்கனவே 6¼ சதவிகிதம் வட்டி அதிகமாக ஆகி

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

விட்டது. அவன் ஏற்கெனவே கடனைத் திருப்பி விட்டானென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக 9 சதவிகிதம் ஆக்கினால் இன்னும் அதிகமாகப் பணத்தைக் கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

It defeats the very purpose of the bill.

இதனால் ரிஸிஸ்ப் என்பது இல்லாமல் போய்விடுகிறது. 600 ரூபாயை 200 ரூபாய் ஆக்கியதும், 6¼ சதவிகிதத்தை 9 சதவிகிதம் ஆக்கியதும், கடைசியில் எந்த விதமான டெட்லைன் போட்டு கம்பளித் நிவாரணம் கிடைக்கும் என்ற மூன்று அம்சமும் இல்லாத நிலைமையில் இது பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவினுடய நோக்கம் ராஜாஜி கொண்டுவருகிறபோது எந்த நோக்கத் தோடு கொண்டுவந்தார் என்பதை கருத்தில் கொண்டு செய்யப்பட்டது என்பதை சட்ட அமைச்சரவர்கள் விசேஷமாக அழைக்கப்பட்டபோது செலக்ட் கமிட்டியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல கருத்தைத்தான் சொன்னார்கள். ஆனால் வந்த பலனைப் பார்த்தால் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. நான் செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்களைக் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. காரணம் என்னை குறைத்துச் சொல்வதாக அர்த்தம். இந்த செலக்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறவர்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழக்கூடியவர்கள்தான், என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய சாட்சியங்களை தமிழ் மக்கள் முன்னால் வைத்தால் தமிழக மக்கள் அவர்களை விரட்டியடிப்பார்கள். இன்றைக்கு இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கி விடுங்கள். கடன் கொடுக்கிறோம் என்றால் எப்படி கடன் கொடுக்கிறோம் தெரியுமா, நாங்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறோமென்றால் அன்னிய ரிடத்தில் 2,000 கடன் வாங்கி ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறோம், இந்த மாதிரி பிலினஸ் செய்கிறோம், இதை என்கரோஜ் பண்ணுவதாக இருக்கிறோம், நாங்கள் வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி அதிக வட்டிக்குக் கொடுத்து லாபம் சம்பாதிக்கிறோம், நாங்கள் வங்கிகளில் குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி அதிக வட்டிக்குக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். வங்கியில் இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால், ஒருவர் கையில் பணம் இல்லாமல் இருந்து அவருக்கு மட்டும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து அவர் அதை வட்டிக்குக் கொடுத்து 10 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு பணக்காரனாகி விட முடியும். ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஓவர் டிராஃப்ட் அவர் வங்கியில் வாங்கி, அதை அவர் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் 10 பேருக்கு வட்டிக்குக் கொடுத்து, அந்த 10 உண்டிகளை மறுபடியும் வங்கியில் வைத்துக் கேட்டால் 90 ஆயிரம் ரூபாய் மறுபடி வாங்கி, அதை 10 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் 9 பேருக்கு கொடுத்து, மறுபடியும் வங்கியில் உண்டிகளை வைத்து 80 ஆயிரம் வாங்கி 8 பேருக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் கடன்கொடுக்கக்

438 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

கூடிய அளவிற்கு பிசிஎஸ் பண்ணக் கூடிய முறையில் இன்றைக்கு உஸூரியல் வட்டி வாங்கும் மணிலெண்டர்கள் நிலை வந்திருக்கிறது.

வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பிறகு கூட்டுறவு வங்கிகள் தவிர, தனி யாருக்குக் கொண்டு போய் கடன் கொடுப்பது என்ற முறை மாறவேண்டும். சர்க்கார் ஊழியர்கள், குறைந்த சம்பளத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் பட்ட கடனைத் திரும்பதற்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டு மென்று சொல்கிறபோது இப்படிப்பட்ட மசோதா வந்திருக்கிறது. மசோதா வில் திருத்தப்பட்ட அம்சங்களுக்குள் நான் முழுமையாகப் போகவில்லை. இது செலக்ட் கமிட்டிக்கு திருப்பிப் போகவில்லையென்று சொன்னால், திருத்தங்கள் கொடுக்காமல் போனாலும் ஒவ்வொரு கிளாசிலும் என் கருத்தை வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை இதே செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்களைக் கொண்டு இன்னும் சாட்சியங்களை எடுக்கலாம். ஏனையோருடைய கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். விசேஷமாகப் பார்த்தால் நாம் போய் அதிகம் விசாரித்ததாகத் தெரியவில்லை. 5, 6 தடவை தான் கூடியிருக்கிறார்கள். எப்படியாவது சட்டமாகக் கொண்டு வரவேண்டு மென்று சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப் பற்றி சந்தோஷம். இப்படி வந்ததால் நமக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வந்த ரிப்போர்ட் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் அந்தக் காரணத்தினால் திருப்பி செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப நமது விதிகளில் இடமிருக்கிறது. அதே செலக்ட் கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் இன்னும் வேறு சில பாதிக்கப்பட்டவர்களை விசாரித்து, தேவையானால் ஒரு சில இடங்களில் தொழிற்சாலைகளில், கர்க்கார் அலுவலகங்களில் உள்ள கஷ்டப்படக் கூடியவர் களை விசாரித்து அந்த விசாரணையின் அடிப்படையிலும் மற்றவர்களை மகஜர் கொடுக்கச் செய்து இப்படி கவனித்து சரியான திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 38-ம் வருஷத்தில் வந்ததைவிட சிறந்த சட்டம் என்ற முறையில் கொண்டு வரவேண்டும். ஆகவே இதை திருப்பி செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய கனம் உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் நல்ல பல யோசனை களைத் தெரிவித்தார்கள். அதேநேரத்தில் அவர்கள் சமதர்மத்தில் வளர்ச்சி யடைந்த பெரிய நாடுகளை மனதிலே வைத்துப் பேசுகின்றாரோ என்ற பயம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கடன் கொடுப்பவர்களிடம்தான் தவறு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. கடன் கொடுப்பவர்களிடமும் தவறு இருக்கிறது; கடன் வாங்குகிறவர்களிடமும் தவறு இருக்கிறது. அதிலே நாம் பார்க்கவேண்டியது எப்படிக்கொடுக்கிறார்கள், எப்படி வாங்குகிறார்கள் என்பதுதான். அதைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் எதுவும் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு கடன் வாங்குபவர்களில் நல்ல காரியங்களுக்கு கடன் வாங்குபவர்களும் இருக்கிறார்கள்; கெட்ட காரியங்களுக்காக கடன் வாங்குபவர்களும் இருக்கிறார்கள். கெட்ட காரியங்கள் என்றால்—இப்போது நீங்கள் வீதிக்கு வீதி, தெருவுக்குத் தெரு கள்ளுக்கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் திறந்திருக்கிறீர்களே, அங்கே போய்கள், சாராயம் குடிப்பதற்கு கையிலே பணம் தட்டுப்படும்போதும் சிலர் கடன் வாங்குகிறார்கள். அந்த வகையிலே நீங்கள் கடன்காரர்களை வளர்த்து விட்டிருக்கிறீர்களே தவிர வேறு எந்தப் பலனும் இல்லை.

வேலை செய்து சம்பளம் வாங்கி வரும்போது வழியிலே குடித்துவிட்டு வீட்டுக்குச் செல்கிறீர்கள், கையிலே காசு இல்லாமல். பின் குழந்தை குட்டிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும், எங்கும் காலி இடமே இல்லாதபடி, கலைக் கண்காட்சி என்று நடத்துகிறீர்கள். அங்கே சூதாட்டமும் மற்ற விரும்பத்தகாத காட்சிகளும் தான் நடைபெறுகின்றன. கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடை இரண்டையும் விட்டால் கலைக் கண்காட்சி என்ற முறையில் சூதாட்டம் இடத்திற்குச் செல்கிறீர்கள்; அதற்காகவும் கடன் வாங்குகிறீர்கள்.

அடுத்து, விலைவாசி ஏற்றத்தினாலும் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. பெரும்பாலோருக்கு வாங்கக்கூடிய சம்பளம் மாதத்தில் 15, 20, நாட்களுக்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கிறது. அதற்குப்பின்னால் குடும்பத்திற்கு சோறு போடுவதற்குக் கூட கஷ்டப்படுகிறார்கள். உடனே யாரிடமாவது போய், ரூபாய்க்கு 2 அணா, 4 அணா என்று வட்டிக்கு கடன் வாங்குகிறார்கள். சம்பளம் வாங்கி அந்தக் கடனைக் கொடுத்துவிடலாம் என்று வாங்குகிறார்கள். சம்பளம் வாங்கிய பின்னால் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியைத்தான் கொடுக்க முடிகிறதே தவிர, அசலைக் கொடுக்கமுடியவில்லை. அதையெல்லாம் யோசனை செய்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதினால், இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களின் நிலையை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தினால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இனி கடன் கொடுப்பவர்களும் கொடுக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால் இந்த ஆண்டு இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

440 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

அடுத்தாண்டு என்ன சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறீர்களோ என்ற பயத்தில்தான் யாரும் கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் கடன் கிடைக்காமல், வட்டிக்கும் கடன் கிடைக்காமல், சோறு போடுவதற்குக் கூட வழியில்லாமல், திண்டாடி, மனைவி மக்களுடன் தெருவிலே திண்டாடி இறுதியில் தூக்கிலே தொங்கக்கூடிய பரிதாப நிலைதான் ஏற்படும்.

சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு தனி நபர் ஜாமீனில் கடன் கொடுக்கப்படுவது போன்று குறைந்த வருமானக் காரர்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அல்லது வேறு வழிகளில் தனி நபர் ஜாமீனில் கடன் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலே அதற்கு வழி செய்யப்படாவிட்டால் இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, கடன் கொடுப்பவர்கள் எல்லாம் அதிகமான லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு கொடுப்பது கிடையாது. ஒருசாரார் இருந்த இடத்திலிருந்தே—கடன் கொடுத்து அதிக வட்டி வாங்கி சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று சோம்பேறி வாழ்க்கையில் சுகம் காணவேண்டுமென்று—நிம்மதியாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணம் கடன் கொடுக்கும்போதே இரண்டு வருஷம் மூன்று வருஷத்திற்குள்ள வட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டுதான் கொடுக்கிறார்கள். இன்னொரு சாரார் ஏதோ கஷ்டப்பட்டு வருகிறவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கொடுத்துவருகிறார்கள். ஒரு ஏழைத் தொழிலாளியின் பிள்ளை பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். பரீட்சைக்கட்டணம் செலுத்த அந்த நேரத்தில் பணம் இல்லாமல் அவன் திண்டாடிக்கொண்டு இருக்கும்போது இப்படிப்பட்டவர்கள் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். ஆகவே, கடன் கொடுப்பவர்கள் எல்லாம் 'டிஸ் ஆனஸ்ட்' ஆனவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். யார் யார், எந்தெந்த இடத்தில் எப்படி எப்படி கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு தனியாக ஒரு கமிஷன் போட்டு செயல்படுத்த வேண்டும் to find out the indebtedness of the low strata of society. அடித்தளத்திலே இருக்கிறவர்கள் எப்படி கடன் பெறுகிறார்கள், அவர்களுக்கு எப்படிக் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்கு தக்க முறையில் கடன் நிவாரணச் சட்டம் இல்லையானால் அதனால் என்ன பிரயோஜனம் ஏற்படப்போகிறது என்பதை யோசித்துப்

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பார்க்க வேண்டும். இல்லையானால் அவசர காரியங்களுக்கு கடன் வாங்குகிறவர்களுக்கு, யாரும் கடன் கொடுக்காமல், அதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். அரசாங்கமே இன்றைக்கு கடன் வாங்கித்தான் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறபோது சாதாரண மக்களுக்கு கடன் வாங்காமல் இருக்க முடியாது. இனி கடன் கொடுப்பவர்களைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் டாட்டா, பிரீலா போன்றவர்கள் அல்ல. ஏதோ ஒரு சில தொகையை வைத்து, பிழைக்கக்கூடியவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் வாழ்க்கையும் பாதிக்காத அளவுக்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

அடுத்து, இன்கம்-டாக்ஸ் செலுத்துபவர்களும், ப்ரொபஷனல் டாக்ஸ் செலுத்துபவர்களும் இந்தச் சட்டத்தில் வரமாட்டார்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களோடு ப்ராப்பர்ட்டி டாக்ஸ் செலுத்துபவர்களையும் சேர்த்திருக்கலாம். ஏனென்றால் அவர்கள் பெரிய பெரிய வீடுகளைக் கட்டி வைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் வாடகைபெற்று பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் இந்த டாக்ஸ் கட்டுவதில் இருந்து தப்பிக்க முடியாது. எப்படியானாலும் சம்பளத்தில் பிடித்துவிடுவார்கள். ஆனால் மாதச் சம்பளம் வாங்காமல் சொத்துக்கள் மூலம் வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள் சில சமயங்களில் விடுபட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களையும் இன்கம் டாக்ஸ், ப்ரொபஷனல் டாக்ஸ் செலுத்துபவர்களுடன் சேர்த்திருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கிளாஸ் 2 உட்பிரிவில் 3-ஐப் பாருங்கள், தெரியும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : But in Clause 2, it has been stated that 'The committee decided that all income-tax assesses and those who are assessed to profession tax on a half-yearly income of more than Rs. 1,200.....'. There there is no mention of property tax.....

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Please read the Bill.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அது போகட்டும். அடுத்து, பெண்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுத்திருந்தார்கள். இப்போது அதை எடுத்துவிட்டார்கள். பெண்கள் 8,000 ரூபாய் வரை கடன் கொடுத்திருந்தால், அவர்களுடைய

442 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

கடனை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது திடீரென்று ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அந்தக் காலத்தில் எல்லாம் இப்படி பெண்கள் பெயரில் எழுதி வைத்துவிட்டு, தப்பித்து வந்தார்கள். அதனால்தான் பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த அந்தச் சலுகை ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அது உங்கள் ஊர் பழக்கம் போல் இருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்தில் அப்படி யாரும் செய்வது கிடையாது. ஏனென்றால் கடன்பட்டவர்கள் கோர்ட்டுக்குப்போனால், கடன்கொடுத்த பெண்கள்தான் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். பெண்கள் கோர்ட்டில் போய் நிற்பது அவமானமாகக் கருதப்படுகிறது. அதனால் பெண்கள் பெயரில் கடன் கொடுத்ததாக யாரும் எழுதி வைப்பதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் அது பொருந்தும். 'ஹஸ்பன்ட் அண்டு ஒய்லீப்' அசசீஸ் என்று மத்தியிலே முடிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மாவட்டத்திற்கு அல்ல, மாநிலத்திற்கு அல்ல, நாடு முழுவதும் இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதைக்கூட பெண்கள் எதிர்த்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய வருமானம் எங்களுக்கே உரிமையானதாக இருக்கவேண்டும். சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பணம் தேவை என்றால் நாங்களும் ஆண்களைப்போல தனியாக வரி கட்டுகிறோம், கணவன்மார்களது வருமானத்தோடு இணைத்துப்போடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும் கூட இதுபோல அளிக்கப்பட்டிருந்த விலக்கைக் கூட ரத்து செய்திருப்பது இதையே நம்பி வாழ்கிற விதவைப் பெண்களை வெகுவாகப் பாதிக்கும். அவர்களோ வேறு தொழில் செய்வதற்குத் தகுதி இல்லாதவர்கள்—சக்தி இல்லாதவர்கள். தனியாகப் பிரிக்க முடியாது என்றாலும்—ஆண்களாக இருந்தாலும், பெண்களாக இருந்தாலும் இத்தனை ஆயிரத்திற்குள் தொழில் செய்கிறவர்களுக்காவது விலக்கு என்று அளித்திருக்கலாம்.

கூட்டுறவுக் கடன்களுக்கு பாதுகாப்பு செய்துகொண்டிருப்பதோடு இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் கடன்களுக்கும் பாதுகாப்பு இந்த மசோதாவில் தேடிக்கொண்டுவிட்டார்கள். விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்தபோது கூட கூட்டுறவுக் கடன்களுக்கும் ஒரு நிவாரணம் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தனியார் பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கப்படுவதை நாம் கவனிக்காத

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

நிலையில் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதில் அரசாங்கமும் ஒரு பங்கினை ஏற்றிருக்கலாம். அது இல்லாத காரணத்தினால்தான் இவர்களது நோக்கத்தையே சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இந்தமாதிரி சட்டங்களுக்கு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பது சரியாக இராது. முன்பு போட்டிருந்த தேதியை மாற்றி இப்பொழுது மார்ச் 1972 என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது கூடச் சரியில்லை, சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற தேதியில் இருந்து இதைச் செயல்படுத்துவதுதான் சரியாக இருக்கும்.

உண்மையில் இது போன்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் அடித்தளத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு கடன்பெறக்கூடிய வசதியை கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கொண்டுவந்துவிட்டு இதைக் கொண்டுவந்திருந்தால் சமுதாயச் சீரழிவு ஏற்படாது என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கடன் நிவாரண மசோதாவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னதாக தலைவர் திரு. தங்கமணி கூறியதுபோல இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்று வந்த பிறகு யாருக்கு எந்த அளவு நிவாரணம் கிடைக்கவேண்டும் என்று நினைத்தோமோ அந்த அளவுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடியதாக அமையவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். செலக்ட் கமிட்டியில் கூட டிஸ்ஹானஸ்ட் டிஸிங் என்கிற வார்த்தையை மணிலெண்டர்கள் எதிர்த்ததாகத் தெரிகிறது. பொதுவாக ஆயிரம் ரூபாய்க்கு 2 ஆயிரத்திற்கு எழுதி வாங்குவதும், 12 சதவிகிதம் என்று போட்டு விட்டு 24 சதவிகிதத்தில் இருந்து 60 சதவிகிதம் வரை வட்டி வாங்குவதும், இன்னும் வெள்ளைத் தாள்களில் கையெழுத்து முன்பாகவே எழுதி வாங்கிக் கொள்வதும் நடைமுறையில் இருக்கத்தான் செய்கிறது. செலக்ட் கமிட்டி பணம் கடன் கொடுக்கிறவர்களை மட்டும் சாட்சியமாக விசாரித்து அறிந்திருப்பதாகத் தெரிகிறதே தவிர கடன் வாங்கியவர்களை சாட்சியமாக அழைத்து விசாரித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கடன் பெற்றவர்களை அழைத்து விசாரிக்க விரும்பவில்லை என்று கருதுகிறேன். இவர்களை அழைத்து விசாரித்திருந்தால் தான் உண்மையில் இவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடங்கள் எல்லாம் தெரிந்திருக்கும்.

இன்றைக்கு ப்ரோ நோட்டுகள், மற்ற டாக்குமெண்டுகள் ரிஜிஸ்தர் செய்யப் படுவதுபோல ரிஜிஸ்தர் செய்யப்படாத நிலைதான் இருக்கிறது. ப்ரோ

444 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

நோட்டுகளும் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்படவேண்டும் என்று செய்திருந்தால் அது பலவிதமான தவறுகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கும். இன்றைய தினம் பல கோடி ரூபாய் ப்ளாக் மணி ப்ரோ நோட்டு வழியாகத்தான் உலவிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ப்ளாக் மணி புதுத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குக் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மசோதாவில் ப்ரோ நோட்டுகளை ரிஜிஸ்தர் செய்தாக வேண்டும் என்று செய்திருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்னால் வட்டி வீதம் $6\frac{1}{4}$ சதவிகிதம் என்று இருந்தது. இப்போது அதை 9 சதவிகிதம் என்று திருத்திவிட்டார்கள். அரசாங்கம் கூட்டுறவுத்துறையின் மூலம் பீனல் இண்டரஸ்ட் எல்லாம் போட்டு 18 சதவிகிதத்திற்கு வசூல் செய்வதால் அதை ஜஸ்டிபிகேஷன் செய்வதுபோல இதற்கும் 9 சதவிகித வட்டி என்று செய்திருப்பதானது இவர்களது நோக்கத்தை ஐயப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் இத்தோடு இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, தனியாரிடத்தில் கடன் கொண்டவர்கள் எந்த அளவுக்குத் துன்புறுகிறார்களோ, அதுபோல, சில வேளைகளில் இந்த கூட்டுறவுத் துறையில் கடன்கொண்டவர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள் என்றும் கூற விரும்புகிறேன். 18 சதவிகிதம் வட்டியை, பீனல் இண்டரஸ்டை, கூட்டுறவுத்துறை வசூலிக்கிறது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அதை ஒத்துக்கொள்ள இயலாது.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றையதினம் கூட்டுறவுத் துறையில் இந்தக் கடனை வசூலிக்கின்ற முறைகளைப் பார்க்கும்போது ஏழை எளியவர்களுடைய வீடுகளில் இருக்கின்ற ஜன்னல் கதவுகள், மாச் சாமான்கள், நாற்காலிகள் போன்ற வற்றையெல்லாம் அட்டாச் செய்து எடுத்துக்கொள்கிற நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த ஜனநாயகநாட்டில் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிற சர்க்கார் இம்மாதிரி செயலாற்றுகின்றது என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.. அதையும் காரணம் காட்டித் தான் கடந்த மாதம் விவசாயிகள் போராட்டம் நடைபெற்றது. இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும். கம்யூனிஸ்டு தலைவர் தங்கமணி அவர்கள் கூறியதுபோல இந்த மசோதாவில் இருக்கிற குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு இந்த மசோதாவை மீண்டும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, I would like to add a few remarks to the number of points raised by the members of various parties.

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[Dr. H. V. Hande]

I am afraid most of the politicians to-day want to vie with each other, to show as to how much they are radical or their parties are. In this competition for radicalism, one tries to suggest reforms which are much more radical than the other and then finally we find that a Bill of this type has come before this House. Probably even the D.M.K. is also helpless, I know, because they are forced to bring in some legislation which will be considered as radical and also they want to impress on the public that they also believe in radical ideology and that they are not lagging behind others. Thus they have brought forward this legislation.

Sir, I do not say that there are no good points in this legislation. There are some good points but how far those good points could be put into actual practice, is the question, every hon. Member has to ask oneself. Now I am going to illustrate how impractical this legislation is going to be in practice.

In this connection, I want to refer to clauses 11 and 12 and especially clause 12 which says—

‘In any proceeding for recovery of a debt, the court shall scale down all interest whether paid or payable on any debt incurred by any debtor on or after the 1st March 1972, so as not to exceed a sum calculated at nine per cent per annum simple interest.....’

In other words, no money lender can charge an interest of more than nine per cent. In actual practice, what exactly a money lender charges? He will charge more than 9 per cent. Now there are thousands of money lenders who have formed an association called ‘Tamil Nadu Money Lenders’ Federation’. Recently in Tiruchirappalli they held a conference and I could not attend it because I had a party programme here. In that conference they have pointed out that this limit of 9 per cent will be a sort of thorn for them because they are borrowing money by paying an interest of more than 10 per cent. Sir, most of the money lenders who belong to Tamil Nadu are small money lenders and they are not big shots. It is only the Pathans and others who have got a lot of money and the interest charged by them is something shocking and horrible.

In fact this legislation has been brought forward to curb their activities and the point is whether we will be able to curb their

[Dr. H. V. Hande] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

activities effectively through this legislation. Now what happens is that members of the Secretariat staff and other N.G.Os. when they come out of their office compound, are accosted by these money lenders and they try to create a scene and introduce an element of fright in the minds of these innocent and poor persons. These N.G.Os., in order to keep their self-respect have to pay a higher rate of interest to meet their needs. Practically in the course of two or three years they pay more than the principal. Sometimes they pay interest 1 to $1\frac{1}{2}$ times the principal. To curb their activities this legislation is good. But what about thousands of small money lenders who borrow huge sums of money by paying a fabulous rate of interest and lend it to the persons who want Rs. 5 or Rs. 10. They cannot charge only 9 per cent and so they will be affected by this legislation. I would like the Government to consider this aspect of the matter.

Also, these people keep proper accounts and board. On the other hand, the persons who do not keep accounts and who exploit their customers will escape because they resort to underhand dealings by taking the rate of interest in advance before they lend the actual amount. For instance, if one wants Rs. 100 they will give only Rs. 90 and take away the interest of Rs. 10 in advance. I do not know how the Hon. Minister for Electricity is going to solve this problem. So, we have to view the whole thing from a social angle. We are not able to control these persons but we are trying to control and destroy thousands of small money lenders who lend Rs. 5 or Rs. 10 after borrowing money at a higher rate of interest. Thus, we are indirectly or directly helping the big money lenders. I am not blaming the ruling party and they are helpless. Sir, we have been pushed or forced by somebody to bring forward this kind of legislation and so, I request the Government to consider this aspect of the matter.

Another aspect of the matter is that the Government themselves lend money and they want protection for the money that they lend, under this Bill.

Of course no Government worth its name can write it away. This question was discussed while benami loans were being discussed so far as agriculturists were concerned. Even yesterday when I was in Tirupattur, so many people met me. They have

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[Dr. H. V. Hande]

nothing to do with this loan. But they are ignorant. In the places they were shown they signed and finally they are asked to pay. What is the solution to this problem? Let us be frank.

I can only suggest one thing. It is said that money lenders could only charge 9 per cent rate of interest. But when he can lend only at 9 per cent, he must be in a position to get money at 6 per cent or 7 per cent. Then only with a margin of 2 per cent on which he can live, he can charge 9 per cent. I would like the Hon. Minister to take note of this and try to find out how the money lenders could be provided with necessary money for them to lend and that too at the rates I have indicated. He can see how best this could be done. I have also a feeling that the Select Committee (I am not casting any aspersions) could have devoted more thought on this. Of course Thiru K. T. K. Thangamani was giving one point of view. But I think we are all agreed that the Select Committee could have given more thought to this subject. More discussions could have taken place so that the whole legislation would have been practicable. It does not satisfy bothways. It does not satisfy the radicals nor conservatives. All these 10 or 15 years, the legislations have not satisfied the radicals. This legislation also will be only on paper. Two or three years later I will put a question to the Hon. Minister as to how this legislation was working and the Hon. Minister would answer, I am quite sure, like this: 'The whole thing is on paper. It has not become practicable.' I hope and trust that Government would give consideration to the misgivings I have expressed during the discussion and try to do the needful. Thank you.

*THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, I am one of those who is for radicalism as opposed to what was pointed out by the hon. Member Dr. Hande. It is easy for reactionary parties to attack progressive radical measures. We are not speaking out our minds because we find nothing progressive has so far been made in our society. Considering the monetary principles and credit policies I think a more radical measure is necessary in Tamil Nadu. I support the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani in this particular respect because many things have to be done.

There is always a tendency to deduct interest in the first instance. That is not debarred under law. Interest accrues only

[Thiru K. M. Subramaniam] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

after a period is over. Before the period is over, how can it be deducted. Nothing is mentioned about that in this Bill at all.

Secondly Dr. Hande has pointed out that when it is that money lenders should not lend at more than 9 per cent, Government should try to explore means and ways of providing them with money so that they in turn could lend to their clients at lower interests. I can quote instances wherein Rs 1 lakh is deposited in nationalised banks and the money lenders can do business in several lakhs, and get 14 per cent as brokerage. He lends at 24 per cent and gets 13 to 14 per cent as brokerage by sitting idle. So he is making good profit. Money is only a medium of exchange and what is important is not so much as provision of money to money lenders at reasonable rate of interest but a change in credit policy of Government.

Prices go on increasing. Rice was selling at Rs. 9 per bag several years ago, say 1930, and it is selling at Rs. 130 per bag now. It is because of the credit policy pursued by Governments. I do not blame this Government alone. Even with nationalisation of banks, the credit policy has not changed. But take China. No private money lending is allowed at all. Private money lending is banned there. Nobody can privately lend in China. It is said that 8,000 crores of rupees are floating in black market. Such circulation of black money is harmful to the economy of the country. Particularly in Tamil Nadu, money is lent at a higher rate of interest, since Tamil Nadu is poor and the people here are poor. Money is got in Rajasthan at 6 to 8 per cent. They bring it here and get 24 per cent interest and at times even 36 per cent. Those in Punjab are able to get money at 12 per cent there. But they do business here at 24 per cent. So we must bring in a comprehensive Bill, as Mr. K. T. K. Thangamani said.

There was a distinction made by some speakers regarding lending by co-operative societies. Those societies have got various means of lending at rates specified by Government rules. There is difference in co-operative society and private money lender. The whole credit policy has to change, as I have said before.

1972 ஆகஸ்ட் 21] [Thiru K. M. Subramaniam]

Coming to prices, let me quote an example from textile industry. After cotton is bought it takes 5 months to come out from the mill, after the process of manufacture. First it is 5 per cent and since it remains for four to five months, there is 1 per cent interest. For wholesale dealers it is 7 per cent. They do not immediately get market to sell. It remains with them for some time. They sell it to retailers after 3 months and then it is 11½ per cent. The retailer has to wait for 6 months before he sells. It comes then to 24 per cent to 25 per cent. With this sort of thing, how can you reduce prices? This is how credit is operating in this country. So, unless something concrete is done, it is no use. Credit policy may be changed in consultation with the Centre. Unless the credit policy is changed, there is no hope. I think the Bill may be referred back to the Select Committee. Let them consider the various points we have raised. Thank you.

* மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை வலியுறுத்திச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு ஏற்கனவே விடப்பட்ட ஒரு விஷயத்தை மீண்டும் விட வேண்டுமென்ற ஒரு பழக்கமும் உண்டு என்ற அடிப்படையில்தான் இப் பொழுது வந்திருக்கும் மசோதா எந்த அளவிற்குச் சமுதாயத்தில் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் உதவி செய்யும் என்று பார்க்கும்பொழுது நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்லலாம். இங்கு பேசிய நண்பர்கள், குறிப்பாக ஹாண்டே அவர்கள், கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களெல்லாம் தீவிரவாதிகளாகப் போட்டி போடுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருகாலம்வரையில் வாய்ப்புட்டு போட்டு, புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்து, கடைசியில் புலியே வரப்போகிறது என்ற நிலை இந்த நாட்டிலே வரப்போகிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்தத் தீவிரவாதப் போட்டி நீண்ட நாட்களுக்கு நடக்கத்தான் போகிறது. (குறுக்கீடு) இன்னும் வரப்போகிறது. இது அசல் புலி அல்ல. இந்தச் சட்டத்திலே வந்திருக்கும் விஷயம் என்னவென்றால் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட மசோதாவிற்கும் திருத்தப்பட்டிருக்கும் மசோதாவிற்கும் என்ன வேறுபாடு என்று பார்த்தால் 6¼ சதவிகிதம் என்பது 9 சதவிகிதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை மணிலெண்டர்கள், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பூர் மணிலெண்டர்ஸ் என்று சொன்னார்கள்.

450 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: No. I did not say that. Some other member must have said it.

THIRU MANALI C. KANDASWAMY: I heard it, Sir. That is why I am referring to it.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I did not say it.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: 6¼ சதவிகிதத்தை 9 சதவிகிதமாக ஆக்கியிருக்கிறது, பெரிய சேவை செய்திருக்கிறது அரசாங்கம். நான் இதற்காக வருத்தப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அம்மையார் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள். பெண்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதை எதிர்த்தார்கள். பெண்களைப் புற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது. எங்கள் ஜில்லாவில் நிலப்பிரபுக்களின் வீட்டுப் பெண்களெல்லாம் மணிலெண்டர்ஸ்தான். தெருப்பக்கம் குடியானவனுக்குக் கடன் கொடுப்பார்கள் நிலப்பிரபுக்கள், கொல்லைப்பக்கத்தில் நிலப்பிரபுக்களின் வீட்டுப் பெண்கள் ரூபாய்க்கு 4 காசு, 5 காசு என்ற வீதத்தில் கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தை எங்கள் ஜில்லாவில் பார்க்கலாம். இன்றைக்கும் அப்படி நடந்து வருகிறது. புருஷனிடத்தில் 10 இலட்சம் ரூபாய் இருந்தால் மனைவியினிடத்தில் 2 இலட்சத்திற்கு இருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது சந்தோஷப்பட வேண்டிய விஷயம், அது சரியல்ல என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

அடுத்தபடியாக, 2,400 ரூபாய் வருஷ வருமானம் இருந்தால் விதிவிலக்கு ஏற்கனவே கொடுத்த விதிவிலக்கு 7,200 ரூபாய். அதை 6,000 ஆக, அல்லது 5,000 ஆகக் குறைக்கக்கூடாதா? இப்படி 3 மடங்கு கீழே குறைத்திருப்பதைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். இந்தச் சர்க்கார் ஒரு பயத்தில் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். தயவு செய்து யாரும் வருத்தப்படக் கூடாது. எல்லோரும் சேர்ந்து எதிர்க்கக்கூடிய நிலை உருவாகிவிடுமோ என்ற நிலையில் சொத்துப் படைத்தவர்களுக்கும் பயப்படுவது சரியல்ல என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில்தான் தைரியம் காட்ட வேண்டும். இந்த நேரத்தில்தான் ஏழைகளின் பக்கம் இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பயம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பது பயம் அல்ல, ஐயம். அந்த ஐயத்திற்குக் காரணம், இதுபோன்ற தீவிரத் திட்டங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பணக்காரர்கள்

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆர்த்தெழும்பொழுது அவர்கள்பக்கம் தீவிரவாதிகள் சேர்ந்து விடுவார்களோ என்ற ஐயம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர பயம் அல்ல.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: நீங்கள் சொல்வீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அதற்காகத்தான் சொன்னேன். நீங்கள் நினைப்பதுமாதிரி நடக்காது என்று உறுதியாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். பிற்போக்குவாதிகளோடு சேர்ந்தால் பிறகு தீவிரவாதிகளாக இருக்க முடியாது. பிறகு அவர்களும் பிற்போக்கு வாதிகளாகத்தான் ஆகிவிடுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்குமுன்னால் குறிப்பிட்ட துறையினர், நான் ஏற்கனவே பேசிய நேரத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன், சர்வே செய்ய வேண்டும், இன்னுள்ள புதிய சூழ்நிலையில் எப்படி எப்படிக்கடன் கொடுக்கப்படுகிறது, கடன் வாங்கியவர்கள் எப்படி எப்படி அவதிப்படுகிறார்கள் என்ற விவரங்களைச் சேகரித்தால் தவிர நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவர முடியாது. எக்ஸ்ட்ராக்ட் படிக்கும் மாணவர்களிடத்தில் அல்லது ரிசர்ச் கவுன்சில் போன்ற இவர்களிடம் கேட்டு, கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று, நகரப்புறங்களுக்குச் சென்று இதுவரையில் பணம் எப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது, என்னென்ன தில்லுமுல்லுகள் நடக்கின்றன என்பதுபோன்ற விஷயங்களைச் சேகரித்து அந்த அடிப்படையில் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால்தான் நல்லது. அரைகுறையாக இறங்குவது ஆபத்து. ஒருவர் சொல்கிறார், இவர்கள் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கி அதைக் கொண்டு தொழில் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன்வாங்கி பத்து பத்து ரூபாயாக கொடுத்து தன வணிகம் என்று சொல்வார்களே அது போல் பணத்தை வட்டிக்கு வாங்கி அதை அரை வட்டி, முக்கால் வட்டி என்று கொடுக்கிறார்கள். 10,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி அதை ஒருவட்டி, இரண்டு வட்டிக்குக் கொடுத்து சம்பாதிப்பது, இது சட்டவிரோதமானது, பாவம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைத் தடுக்க வேண்டும். அப்படித் தடுத்தால்தான் எல்லாப் பணமும் பாங்குக்கு வரும். கொடுப்பது வாங்குவது எல்லாம் பாங்கின் மூலம்தான் என்பதை முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் கூட கொண்டுவரமுடியும். கொள்ளையடிக்கக்கூடிய இந்த வட்டிக்கு விடம் தொழில்கள் சட்டவிரோத மாக்கப்பட்டால்கூடப் பரவாயில்லை. 5,000 மெம்பர்கள் என்று ஹான்டே அவர்கள் பயமுறுத்துகிறார்கள். அந்தச் சங்கத்தில் 5,000 மெம்பர்கள்தான், கடன் கொடுப்பவர்கள், வட்டிக்கு விடுபவர்கள் 5,000 பேர்கள்தான், ஆனால் அவர்களை 50 லட்சம் பேர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். 5,000 பேர்கள் இருந்தால் என்ன கொம்பா? 5,000 பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு சங்கத்தை வைத்திருந்தால் அந்தச்

452 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

சங்கத்தின் நோக்கம் என்ன? அது புனிதமான தொழிலா? உழைக்கிறார்களா? மக்களைச் சுரண்டி வட்டிக்குக் கொடுப்பது ஒரு தொழிலா? எனவே, வட்டிக்குக் கொடுப்பதைச் சட்டவிரோதமாக ஆக்க வேண்டுமென்றுகூட வாதாட விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் பணம் பேங்கிற்கு வர முடியும். அப்படிச் செய்தால் பேங்கில் டெபாசிட் தொகை உயரும். பேங்குகள் தாராளமாகக் கொடுக்க முடியும். இப்படிப் பட்ட நிலையைக் கொண்டுவர வேண்டும். முதலாளித்துவ சமுதாயத்திற்குள்ளேயே இந்த மசோதாவில் வழிவகை செய்தால், “இருக்கும் குஷ்டப்புண்ணுக்கு பத்து போடுவது” என்பதுபோல் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. அவர்கள் மீண்டும் மக்களைச் சுரண்டத்தான் போகிறார்கள். இந்த மசோதா இந்தப் பிரச்சினையைத் தொடக்கடிய நிலையில்கூட இல்லை. யாருக்கும் இதனால் நன்மையில்லை. உஷார்படுத்தக்கூடிய அளவில், கடன் கொடுத்தவர்கள், 5,000 பேர்கள் உள்ள சங்கம், பல்வேறு விதங்களில் கடன் வாங்குபவர்களின்மீது நிர்ப்பந்தத்தை அதிகமாகத் திணிக்கும் சட்டவிரோதமான செயலில் ஈடுபடும் வகையில் இது ஊக்குவிக்கப் போகிறது என்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏற்கனவே நான் சொன்னேன். கடன் கொடுத்து ஒரு தொழிலைச் செய்பவர்கள் டெபாசிட் கட்டாயம் கட்ட வேண்டுமென்று வைக்க வேண்டும். பணத்தை வட்டிக்குக் கொடுப்பவர்கள் அத்தனைபேரும் 2,000 அல்லது 1,000 ரூபாய் போட்டு லேவாதேவி செய்யக்கூடியவர்கள் 500 ரூபாயை டெபாசிட்டாகக் கட்ட வேண்டும் என்பதில் பிடிவாதமாக இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்காவிட்டால் இவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அதனால் வரும் தீமைகளை சமுதாயத்தில் நீக்க முடியாது. கடன் கொடுப்பது, வாங்குவது என்ற விஷயத்தில் சட்ட விரோதமாக நடந்துகொண்டால் தண்டனை அல்லது அபராதம் கொடுக்க வேண்டும், அவர்கள் கட்டாயமாக டெபாசிட் செலுத்த வேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும்.

கிராமங்களில் லேவாதேவி செய்யக்கூடியவர்களில் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிலிருந்து பணத்தை பிணமி என்ற முறையில் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று கடனாகப் பெற்று, அதை 2 வட்டி 3 வட்டிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு கேவலமான சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பிற்போக்கான சூழ்நிலை, மாறுதல் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பாழடிக்கும் விதத்தில் சமுதாயச் சீரழிவு ஏற்படுவதால் இந்த மசோதா திருத்தப்பட வேண்டுமென்பது கவனிக்கத் தக்கது. திருத்தம் கொண்டுவந்து தோற்கடிப்பதற்காகவோ அல்லது உங்களுடைய பலத்தைச் சோதிப்பதற்காகவோ இதை நாங்கள் கூறவில்லை. நீங்கள் யோசித்துப் பார்த்தால் இதே சட்டம் இன்றைக் கிருக்கும் சூழ்நிலையில் எந்தவிதத்திலும் பயன்படாது என்பதை அறிந்து

1972 ஆகஸ்ட் 21] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

கொள்வீர்கள். ஒரேயொரு காரியம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 2 மடங்கு என்றால் பின்னாலே கேன்சலாகி விட்டது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். என்னென்ன வித்தைகளை பணம் கொடுப்பவர்கள் கற்றிருப்பார்கள் தெரியுமா?

கடன் கொடுப்பவர்கள் வித்தைக்காரர்கள். எவ்வளவு சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாலும் அவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு இலட்சாதிபதிகளாகக் கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். எனவே இவைகளைப்பற்றிக் கணக்கெடுக்க ஒரு சர்வே செய்து பார்க்க வேண்டும். இதில் ஒரு சாட்சியாவது கடன் வாங்கிய சாட்சி இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் அவ்வளவு அலட்சியம். இம்மாதிரியான ஒரு ரிலீஃப் சட்டத்திலே, கடன் வாங்கியவர்கள் என்ன எண்ணுகிறார்கள் என்று அறிய முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. கலெக்டர்கள் அல்லது தாலுக்கா அளவில் தாசில்தார்கள் தண்டோரா போடச் செய்து சாட்சி அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தால் அதற்கு ஆளானவர்கள் வந்து தங்களை சோகக் கதைகளைச் சொல்லி இருப்பார்கள். அவர்களைச் சாட்சியம் எடுக்காமல், கடன் கொடுக்கக்கூடியவர்களை மட்டும் சாட்சியாகக் கொண்டு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து 6½% ஐ 9% ஆகவும், 7,200 ரூபாயை 2,400 ரூபாயாக 3 மடங்கு குறைத்தும் ஆக்கியிருப்பது அநீதியானது. நிஷயம் புரியாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூடக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நிச்சயமாக இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்குத் திருப்பி அனுப்ப வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரியப்படுத்திக் கொண்டு, ஒவ்வொரு கட்சியும் முற்போக்குக் கட்சியா, பிற்போக்குக் கட்சியா என்பது தோல் உரித்துக் காட்டப்படும், ஒவ்வொரு கட்சியும், யார் யார் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளும் காலம் வரும் என்று கூறி இந்த மசோதாவைப் பின் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, கடன் நிவாரண மசோதாக்கள் கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவுக்குச் சென்று அவர்கள் பரிந்துரையோடு இந்த மன்றத்தின் பரிசீலனைக்கு வந்திருக்கிறது. இதிலே பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கட்சிக் கொள்கைக்கு ஏற்றவாறு தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள் என்றுதான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவில் உள்ள அங்கத்தினர்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொன்னது அவ்வளவு பொருத்தமுடையதல்ல என்று குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக்காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் குழுவில் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். எல்லாக்

454 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கட்டாயக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

கட்சியினரும் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாருமே டிஸென்டிங் மினிட் கொடுத்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. பொறுக்குக் குழுவை மொத்தமாகக் குறை சொல்லும் முறையை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி விவாதம் நடத்தும்போது பெரும்பாலும் இது கடன் கொடுப்போர்—மணி லெண்டர்ஸ் சட்டம் என்று நினைத்துக் கொண்டு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. மணி லெண்டர்ஸ் ஆக்கை எப்படி எப்படி மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பது வேறு கொள்கை. இப்போது கொண்டு வந்திருப்பதெல்லாம் கடன் வாங்கி அல்லல்படுகின்ற ஒரு பிரிவினருக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருப்பதுதான். எல்லோருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் அல்லவே அல்ல. இந்த ஆட்சி ஏதோ கொள்ளுகையை மாற்றிக் கொண்டு தீவிரவாதத் தன்மையில் இருந்து இறங்குவது போன்று பேசுவது முற்றிலும் தவறாகும்.

இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள்—யார் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் என்ற பிரச்சினையைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குத் தயார்—கடன் வாங்கிக் கஷ்டப்படுகின்ற நிலையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நோக்கத்தைவிட வேறு எதுவும் இருக்க வாய்ப்பு இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருத்தம் கொடுத்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் 'நோக்கமே மாறி விட்டது, ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி அடிப்படைத் தத்துவத்தையே மாற்றிவிட்டது; பழைய சட்டத்திற்கும் இதற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இரண்டு கருத்துக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று வட்டியைப் பற்றியது. இன்னொன்று 1938-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சில பிரிவுகள் இல்லை என்பதாகும். இன்னொரு கருத்து இது சில பேருக்குத்தான் பயன் கிடைக்கிறது என்பதாகும். வேறு எந்தக் கருத்தும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. இதைப் பற்றிப் பொறுக்குக் குழு பரிசீலித்தது.

1938-ம் ஆண்டுச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது அப்போது இருந்த சூழ்நிலையில் அன்று ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். 1932-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் பயங்கரமான வறட்சிச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அந்த ஆண்டுக்கு முன்னால் வாங்கப் பட்ட கடன்களுக்குச் சில சலுகைகளைக் கொடுத்தார்கள். இப்போது 1972-ம் ஆண்டு அப்படி ஒரு ஆணை போட வாய்ப்பு இல்லை. அப்படி ஒரு ஆணை போட்டு அதற்கு முன்னால் உள்ள கடன்களுக்கு என்ன என்று ஆராய்வதை

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு 455
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. செ. மாதவன்]

விட, 1972-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இந்தக் கொள்கையை இந்த மன்றத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த தேதியைக் குறிப்பிட்டு அந்தத் தேதிக்கு முன்னால் உள்ள எல்லாக் கடன்களுக்கும் ஒரு சலுகை என்ற முறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ராஜாஜி கொண்டு வந்ததை எப்படி விட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பொறுக்குக் குழுவைப் பொறுத்தவரை சிக்கல் இல்லாத அளவுக்கு எல்லாக் கடன்களுக்கும் சலுகை தரப்பட வேண்டுமென்ற வகையில்தான் முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, வட்டிப் பிரச்சனை. இதில் எல்லோரும் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் கட்சி (ஓ)வும் சேர்ந்து சொன்னார்கள். வட்டிப் பிரச்சனையைப் பற்றி 6¼ சதவிகிதம் என்று 1938-ம் ஆண்டு சட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பரிசீலித்தபோது இரண்டு கருத்துக்கள் குழுவின் முன்னால் வைக்கப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு தாக்கீது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசாங்க அனுமதியைப் பெற்றாக வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வாதத்தை வைத்தது. சட்டப் படி மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுடைய ரிசர்வ் வங்கி மூலம் கூட்டுறவுத் துறையானாலும் சரி, வேறு வகையானாலும் சரி, குறிப்பிட்ட வட்டி விகிதம் என்று போட்டுவிட்ட பிறகு தனிப்பட்ட நபரிடத்தில் சென்று 6¼ சதவிகிதம் தான் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது தவறாகும் என்ற கருத்தை மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து எழுதினார்கள்.

“The rate of interest payable by a debtor on a new loan has been prescribed at 6¼ per cent per annum. This rate will be very low and unrealistic in the present context when it is not unusual for the commercial banks to charge 10 per cent and above. It may give room for malpractices and it may not be administratively possible to detect. A suitable rate of interest may be provided in old sections 12 and 13 of the Act.”

இது மத்திய அரசாங்கத்தால் நமக்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட கருத்தாகும். அங்கிருந்து இன்னொரு பரிந்துரையும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

The interest rate prescribed in clauses 10 and 11 seems unrealistic in present context and it can lead to malpractices. This and allied questions are proposed to be discussed என்ற அளவில் மத்திய அரசாங்கம் தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசிய காரணத்தால் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

வேண்டியவகை இருக்கிறேன். 1957-ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் யாரால் கொண்டு வரப்பட்டது என்பது தெரியும். அன்றைக்கு

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் 6¼ சதவிகித வட்டியை 9 சதவிகிதமாக உயர்த்துவது சரியல்ல என்று செலக்ட் மிட்டியில் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறதே, அதைப் பற்றி அமைச்சர் அபிப்பிராயம் என்ன?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கடைசியில் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் முடிவு எடுத்தார்கள். இப்போது இருக்கிற சட்டத்தில் 9 சதவிகிதம், 12 சதவிகிதம் என்று இரண்டு வகைகளில் வட்டி வசூலிக்கலாம் என்ற பிரிவு போடப் பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்த யோசனையில் 10 சதவிகிதம் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சட்டத்தில் 9 சதவிகிதம் 12 சதவிகிதம் என்று போட்டிருந்தாலும் 9 சதவிகிதம் என்று போடலாம் என்ற முடிவு இந்தக் குழு எடுத்தது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வட்டியைப் பொறுத்த அளவில் திட்டமிட்டுக் கொண்டு வந்தது. யாருக்கும் சலுகை காட்ட அல்லது ஏழைகளுக்குப் பாதகமாகக் கொண்டு வந்தது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் சுமையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை இருக்கிறதே அதே போல் குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்குக் கடன் சுமையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 2,400 ரூபாய் அதற்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கலாம் என்ற முறையில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இதை 200 ஆக்கலாமா, 300 என்று ஆக்கலாமா என்பது வாதத்திற்குரிய பிரச்சனை. ஏகமனதாக எடுத்த முடிவு ரூ. 2,400 ஆண்டு வருமானம் என்று வைத்து விட்டால் நிர்ணயமான ஒரு எல்லைக்குள் வர முடியும் என்ற முடிவை பொறுக்குக் குழு எடுத்திருக்கிறது. கடன்காரர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கும் போது யார் யாருக்கு இந்தச் சலுகை இருக்கவேண்டாம் என்று இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குள்ள பிரிவு வருமான வரி கட்டுகிறவராகயிருந்தால் அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடையாது என்பது ஒரு கொள்கை. அது தவறு என்று சொல்லிவிட முடியாது.

1972 ஆகஸ்ட் 21]

THERUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: In the Agriculturists Income-tax Act, compounding facilities have been given to the agriculturists. There is a decision of the Court also that compounding will not amount to assessment of income-tax. Under this many agriculturists would escape. How is the provision going to be amended?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நான் இன்கம் டாக்ஸ் பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். வருமான வரி பொறுத்தவரையில் கட்டினால் போதும் என்ற நிலை விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தில் இருந்தது. 'மற்றவர்களுக்குக் கொண்டு வரும்போது இதை எப்படிப் போட்டால் என்று ரூ. 200 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கும்போது ரூ. 7,200 என்று ஒரு தொகையைப் போட்டால், அப்படிக் குறிப்பிட்டுப் போட்டால் என்ன பாதகம் ஏற்படும் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தோம். யார் யார் இன்கம் டாக்ஸ் அலெஸ்மெண்டிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறதோ அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைக்கும். நிரந்தரமான வருமானம் உள்ளவர்கள் கொடுக்க வேண்டிவரும். அவர்கள் கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிவரும். ஆகவே 7,200, 5,000 என்று போட்டாமல் வருமான வரி கட்டினால் சட்டத்தில் சலுகை கிடையாது என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: 7,200 என்று போட்டு இன்கம் டாக்ஸ் கட்டுகிறவர்கள் என்றிருந்தால் 2,200 ரூபாய் வரையில் கொடுத்ததாக அர்த்தம் வராதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இன்கம் டாக்ஸ் அலெஸியாக இருந்தால் இந்தச் சலுகை கூடாது என்பதுதான் கொள்கை. மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு கட்டாயம் இந்தச் சலுகை கிடைக்காது என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே பொதுவாக அலெஸ்மெண்ட் என்று போட்டு விட்டால் போதும் என்று கொண்டுவரப்பட்டது. இதில் சலுகை இல்லை என்று சொல்லும்போது ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தில் ப்ரொஃபஷனல் டாக்ஸ், பார்பர்டி டாக்ஸ் இருந்தால் இந்தச் சலுகை கூடாது என்று இருக்கிறது. அதை பொறுக்குக் குழு பரிசீலித்தது. அன்று ரூ. 600 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ நாட்களுக்குமுன் போடப்பட்டது. இப்போது சலுகைகள் இன்னும் அதிகப்படியான பேர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் ரூ. 600 என்பதை உயர்த்த வேண்டும் என்று திருத்தம் போட்டிருக்கிறோம். அதனால் இன்னும் பலபேர்களுக்கு சலுகை கிடைக்க வழி ஏற்படும். ஏற்கனவே உள்ளவர்களுக்கு எடுக்கப்படமாட்டாது.

458 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

பெண்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு மற்ற உறுப்பினர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். இன்றுள்ள சமுதாயத்தில் பெண்களும் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் அஸெஸிஸ்—ஆக இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் இதைப் பரிசீலித்து வருகிறது. 1938-ம் ஆண்டு கொடுத்தால் இப்போது அது தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. என்னைக்கு இந்த மன்றத்தில் அறிவித்தோமோ அதற்கு முன்னால் இருந்து இல்லை.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நம் அரசுக்குச் சொந்தமான வாரியங்கள் இவைகள் கடன் கொடுப்பதுபற்றி ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. அரசுக்குச் சாதகமாக கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்கிற கருத்து பொருத்தமுடையதல்ல. காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் கூட்டுறவுக் கடன்களையெல்லாம் சட்டத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே கட்சியைச் சார்ந்த மற்றொரு உறுப்பினர் அதற்கு அழகாகப் பதில் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வட்டிக் கடைக்காரர்களைப் போன்றவர்கள் அல்ல. சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் வட்டி வாங்க முடியும் என்று அவரது கட்சி உறுப்பினரே பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். போட்டிருப்பது ஒரு வட்டி, உண்மையில் வாங்குவது ஒரு வட்டி என்பது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இல்லை, அரசாங்க வாரியங்களிலும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் இருந்தால் அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரலாம். ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையையும் அரசாங்க வாரியங்களையும் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியமில்லை. எங்கெங்கு கூட்டுறவாளர்கள் இப்படிப்பட்ட சங்கத்திற்கு உள்ளாகிறார்களோ, வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறார்களோ அவர்களுக்கு அவர்கள் திட்டத்தில் வழிவகை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பயனே இருக்காது என்ற ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. அதைக் கேட்கவே வேடிக்கையாக இருந்தது. அது எப்படி என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 1972-க்கு முன்னால் வாங்கிய கடன்கள், அதற்குப் பின்னால் வாங்கிய கடன்கள், இவற்றில், பின்னால் வாங்கிய கடன்களுக்கு வட்டி குறைவு. முன்னால் வாங்கிய கடன்களுக்கு இரண்டு மடங்கு அசலே விட வட்டி கொடுத்திருந்தால் முழுக் கடனும் ரத்தாகும். அது ஒரு பலன்.

ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒத்தி வைத்ததை அனுபவிக்கிறார்கள். அப்படி அனுபவிக்கிறவர்கள் 30 ஆண்டுகள் அனுபவித்து விட்டால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டாம். முப்பது ஆண்டுகளுக்குக் குறைவாக அனுப

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. செ. மாதவன்]

வித்திருந்தால் எவ்வளவு ஆண்டுகள் அனுபவித்திருக்கிறார்களோ அவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு பரப்போர்ஷனேட்டாக அசலீக் கொடுக்க வேண்டாம். எதிர்காலத்தில் இந்த நிலையில் வட்டிக் கொடுக்கும் நிலை இருந்தால் அதைக் குறைக்க கூடியது ஒரு பலன்.

ஏற்கனவே அதிக வட்டி வாங்கியிருந்தால்—ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தில் ஒரு வழி இல்லை என்ற நிலை இருந்ததால் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதாவில் ஒரு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே நாம் சொல்லியிருக்கிற 9 சதவீதத்திற்கு மேல் வட்டி கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் கொடுத்திருந்தாலும் கூட மீண்டும் அதை ரீ ஒப்பண் செய்ய ஒரு புதுப் பிரிவைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இது எப்படிப் பிற்போக்கானதாகும்?

வேறு நாடுகளில் இருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சைனா பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அங்கெல்லாம் போக விரும்பவில்லை. நம் தமிழ்நாடு, தமிழ்ச் சமுதாயம், தமிழ்ப் பண்பாடு இவற்றிற்கு ஒட்டியமுறையில் சட்டத்திட்டங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். வேறு நாடுகளில் வேறு வேறு கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஏதாவது செய்திருந்தால் அதற்குப் பதில் சொல்ல நான் தயாராயில்லை.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் க்ரெடிட் பாலிஸி மாறவேண்டும், ஆகவே மசோதாவை திருப்பியனுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவிற்கும் அந்தக் கொள்கைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. நாம் அப்படி நம் நாட்டின் க்ரெடிட் பாலிஸி பற்றி தீர்மானித்தவிட முடியாது. அதை தீர்மானிப்பவர்கள் டெல்லியில் இருக்கிறார்கள். அந்த பாலிஸி மாற்றப்பட இதைத் திருப்பியனுப்ப வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல.

நீலா வாதிகளுக்கு திருப்தி ஏற்படவில்லை. பிற்போக்குவாதிகள் என்று சொல்லமாட்டோம். அவர்கள் கட்சியில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு தீவிரவாதி. டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்களுக்கு திருப்தி ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால் இரண்டு பேர்களுக்கும் திருப்தி ஏற்படாது. ஆனால் நான்கு கோடி தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு திருப்தி ஏற்படும். கடன் அமையினால் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். நகர்ப் புறங்களில் உள்ள ஏழைகளுக்கு திருப்தி ஏற்படும். நகர்ப்புறங்களில் வீட்டை ஈடு வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கும் சலுகை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 1938 சட்டத்தில் இல்லை. இவ்வளவு புதிய அம்சங்களோடு நிறைவேற்றுகிற ஒரு சட்டத்தை, வட்டி விகிதம் ஒன்றை வைத்து, 39-க்கு முன்னால் உள்ள கடன்களுக்கு தனிப் பிரிவு

460 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72)
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

போடப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் இந்தச் சட்டம் மோசமானது, திருப்பி யனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்வது பொருத்தமானதாகாது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, we have given facilities to the agricultural income-tax assesses to compound the tax upto 30 standard acres. If they are not taxed, they would not be called "assessee" and that was the representation made before the Committee. Now an agriculturist owning upto 30 standard acres can escape from the provisions of this Bill.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அக்ரிகல்சரல் ரிஸீப் ஆக்டைப் படித்துப் பார்த்தால் அதிலே இன்கம் டாக்ஸை சேர்த்துப் போட்டிருக்கும். அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் பற்றிப் போடவில்லை.

இந்த மசோதாவிலே இப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்துக்கள் இருப்பதால் இந்தச் சட்டத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member, Thiru Thangamani, pressing his amendment?

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I am pressing my amendment.

The amendment was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1972 (L.A. Bill No. 21 of 1972) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill as amended by the Joint Select Committee was taken into consideration clause by clause.

Clauses 2 to 11 were put and carried.

Clause 12.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That clause 12 do stand part of the Bill.'

1972 ஆகஸ்ட் 21]

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : Sir, I move the following amendment :—

For Explanation 1, the following shall be substituted, namely :—

Explanation 1.—For the purposes of this Section, the definition of “debtor” in section 2 (3) shall be read as if in the first proviso to the said Section—

(i) in clause (i), for the expression “31st March 1972”, the expression “31st March immediately preceding the date on which the debt is incurred” were substituted;

(ii) in clauses (ii) and (iii) for the expression “the four half years immediately preceding the 1st March 1972”, the expression “the four half years ending on the 31st March or the 30th September (whichever is later) immediately preceding the date on which the debt is incurred” were substituted.

The Government amendment was put and carried

Clause 12, as amended, was put and carried.

Clauses 13 to 28 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின் தேர்ட் ரீடிங்கில் பேசவேண்டுமென்று நினைத்தேன். நான் ஆரம்பத்தில் எழுப்பிய பிரச்சனைகள், பதில் சொல்கிறபோது சரியாக வரவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

செலக்ட் கமிட்டியின் ரிப்போர்டின் அடிப்படையில் இந்தமசோதா நிறைவேற்றப்படுவதாக இருக்கிறது. அப்படி நிறைவேற்றப்பட்டாலும் கூட இதற்கு பின்னாலாவது இம்மாதிரியாக கடன் கொடுப்பது சம்பந்தமாக உள்ள சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரும் போதாவது, அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே செலக்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் சிக்கல்கள் வருகிறபோது, அதை யெல்லாம் ஒரு கன்சிலியேஷன் போர்ட் மூலமாக தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் கொடுத்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

இருக்கிறார்கள். அதைத் திருத்தமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நோத்தில் செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்களெல்லாம் வற்புறுத்தப்பட்டார்கள்.

Members of the Select Committee, in their wisdom, had been persuaded not to give dissenting note.

அந்த மாதிரி 'டிசன்டிங் நோட்' வந்திருந்தால் ரொம்ப உதவியாக இருந்து இருக்கும். கடைசியில் இந்த செலக்ட் கமிட்டி என்ன சொல்லியிருக்கிறது, அரசாங்கத்தை இம்மாதிரியான ஒரு கன்சிலியேஷன் போர்டு போடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கன்சிலியேஷன் போர்டு போட்டு 600 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு—நாம் ஏற்கெனவே கொடுத்ததற்கும் குறைந்த அளவுக்கு பாதுகாப்பு என்று வைத்திருக்கும் போது, அந்த அளவுக்கு பாதுகாப்பையாவது நான் முறைக்கு, அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அப்படிப் போட்டால் தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, பொறுக்கு குழுவிற்கு அனுப்பி, அதைத் திருத்தி நிறைவேற்றியதன் பலன் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதும் பொறுக்குக் குழுவில் நடந்ததைத் தவறுதலாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். நான் வருத்தப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திற்கும், கன்சிலியேஷன் போர்டுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை டிசன்டிங் நோட் என்பது வேறு. கன்சிலியேஷன் போர்ட் வேண்டுமென்று சொல்வது ஒரு கோரிக்கை. ஒரு வேண்டுகோள். டிசன்டிங் மினிட் எந்த ஸ்பிரிட்டில் சொல்லப்படுகிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. 1938-ம் ஆண்டு சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன்னாலேயே 1932-ம் ஆண்டில் டெட் கன்சிலியேஷன் போர்ட் உருவாக்குவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கொடுக்கிற ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அந்தச் சட்டம் ஒன்று சட்டப்படுத்தல்களில் இருக்கிறது. இதற்கும் இந்த மசோதாவிற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. டிசன்டிங் மினிட் கொடுக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்தப்பட்டது என்று சொல்வது பொருத்தமற்ற வாதமாகும்.

புதிதாகச் சொல்லவேண்டாம், புதிதாகச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதில்லை. ஏற்கெனவே 1932-ம் ஆண்டு சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்குமானால் ஒரு டெட் கன்சிலியேஷன் போர்ட் உருவாக்குவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை சிபார்சு செய்தால் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்று சொன்னோம். அவர்களும் சிபார்சு செய்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. செ. மாதவன்]

கிறது. இப்போது கூட டெட் கன்சிலியேஷன் போர்டு வேண்டுமானால் போடுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி அந்த போர்டு போட்டாலும் உண்மை நிலை என்னவென்றால், கோர்ட்டுக்கு போய் என்னுடைய கடன் உண்மைக் கடனா, எவ்வளவு கட்டினேன் என்று வாதிட்டுக் கொண்டிருக்காமல், இந்த போர்டில் போய் சொல்லி, எளிதான முறையில் வாதம் செய்ய தீர்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. யாராவது கடன் வாங்கியிருந்தால் 9 சதவிகித வட்டிக்கும் மேல் வாங்கக்கூடாது என்று நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறோம். முதலும் வட்டியுமாக அசலுக்கு மேல் இரண்டு மடங்கு கட்டியிருந்தால் பூராவும் செலுத்த வேண்டிய தேவையில்லை. இதற்கும் டெட் கன்சிலியேஷனுக்கும் என்ன பொருத்தம் என்று புரியவில்லை. நாம் சிபார்சு செய்து இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே அந்தச் சட்டம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. சட்டப்படி அப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழ் நாட்டில் இருந்து, டெட் கன்சிலியேஷன் போர்டு வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதுமானால், அதைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் தயங்காது என்ற உறுதியை அந்தப் பொறுக்குக் குழு விடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே உறுதியை இதே மன்றத்திலும் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கும் இந்த நிவாரணச் சட்டத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நானும் அந்த ரிப்போர்ட்டை கர்மையாகப் படித்தேன். அதிலே ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் இப்படி ஒரு கன்சிலியேஷன் போர்டு ஏற்கெனவே இருந்தது. அதே மாதிரியாக ஒரு கன்சிலியேஷன் போர்டு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

The demand for a Conciliation Board could not be the subject-matter of a dissenting minute.

இங்கே செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் என்று வருகிறதோ அதையெல்லாம் அன்றைக்கு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் கொடுத்து இருக்கிறோம். 'The Conciliation Board will be set up for this purpose.' நம்முடைய விதி 105-ல் சொல்லியிருக்கிறது.

அம்மாதிரியான விஷயங்களை கவனிக்காமல் விட்டு விட்டார்கள். ஆகவே செலக்ட் கமிட்டிக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினேன் ஒழிய strict legislative interpretation என்ற முறையில் சட்ட அமைச்சர் போவது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் கன்சிலியேஷன் போர்டு பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஒரு சிறு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம், சரியானபடி அந்தக் கடன் வாங்கியவர்களுக்கு பலன் அளிக்க வேண்டுமென்றால், கடன் பல மாதிரியாக எழுதி வாங்கப் பட்டிருக்கிறது, அப்படி எழுதி வாங்கியது சரியல்ல என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க, ஒரு போர்டு இல்லாமல் இருந்தால் அது கஷ்டம். ஆகவே, கன்சிலியேஷன் போர்டு போடுவதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா இல்லையா, சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா இல்லை என்பது அல்ல பிரச்சனை, இந்தச் சட்டம் எந்த நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டதோ அது சரியாக யாருக்கு பயன்பட வேண்டுமோ அவர்களுக்கு பயன்பட வேண்டுமானால், ஏற்கெனவே 38-ம் வருஷத்திலே ஏற்பட்ட சட்டத்திற்குப் பின்னால் கடன் தருகிறவர்களெல்லாம் பல்வேறு விதமான முறையில் சட்டத்திற்கு உட்படாத முறையில் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை மாற்றிக்கொடுப்பதற்கு இம்மாதிரியாக ஒன்று இருந்தால் தான் சரியாக இருக்கும் என்று செலக்ட் கமிட்டியினுடைய சிபார்சை எடுத்துக் கொண்டு, அந்த போர்டு அமைத்துத் தருவது தான் நல்லது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் ஏற்கனவே பொறுக்குக் குழுவில் நீண்ட நேரம் விவாதித்த பிறகு விளக்கி கூறியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் அதைத் தான் சொல்கிறேன். இந்த சட்டம் கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னாலே கன்சிலியேஷன் போர்டு வந்தது என்ற வாதமே தவறு. சட்டம் கொண்டு வந்தது 1938-ல். கன்சிலியேஷன் போர்டு ஏற்படுத்துவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் சட்டம் ஏற்பட்டது 1936-ல். அந்த சட்டத்திற்கும், இந்த சட்டத்திற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. கன்சிலியேஷன் போர்டு போடுவது என்பது நாட்டிலே இன்டென்டெட் நெஸ், கடன் சுமையை அனுசரித்து ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டிய விஷயமாகும்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த போர்டு போட்டால் தான் இந்தச் சட்டத்தின் பலன் கிடைக்கும் என்ற வாதமும் தவறான வாதம். ஏற்கனவே நான் இதைப் பல முறை விளக்கியிருக்கிறேன். சட்டப்படி எந்தக் கோர்ட்டுக்கும் போகலாம். கன்சிலியேஷன் போர்டு போட்டால் தான் செல்லும் என்பது அல்ல. இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக இருக்கிற நீதிமன்றங்கள் மூலமாக இந்தச் சட்டத்தின் பலன் அத்தனையையும் நாட்டு மக்கள் பெற முடியும். நாடு முழுவதும் அதிகமாக கடன்காரர்களாக மாறி, நீதிமன்றங்களுக்கு போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அப்பொழுது கடன் சுமை அதிகமாக இருக்கிறது என்றால், டெட் கன்சிலியேஷன் போர்டு ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமை வரும். அதற்கான

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 465
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. சே. மாதவன்]

அதிகாரம் அரசுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னதை வெறும் சிபார்சு என்ற அளவில் மட்டும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கூறினார்கள். உண்மையிலேயே கொள்கை அளவிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் நிச்சயம் கன்சிலியேஷன் போர்டு உருவாக்குவதற்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பயன்படுத்தத் தவறுது என்ற உறுதியை இப்பொழுதும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1972 (L.A. Bill No. 21 of 1972) as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed into law.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72) (கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு).

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இளை ஆய்வுக்குழுவால் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண. (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 22/1972) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டுமென்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1938-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1938) விதித்துறைகளில் பல, காலத்திற்கு ஒவ்வாதவை யாகிவிட்டன. இச்சட்டத்தை இன்றைய நிலைமைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கவும் இம்மாநிலத்தின் கடன்பட்டுள்ள விவசாயிகளுக்குத் துயர்தணிப்பு அளிக்கவும் இச்சட்ட வரைவு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பதை இப்பேரவையினர் அறிவர்.

இச்சட்டவரைவு குறித்து வந்த முஷையீடுகளைப் பரிசீலித்தும், நேரில் சான்று பகர வந்தவர்களை விசாரணை செய்தும், இளை ஆய்வுக்குழு இச்சட்ட வரைவில் சில மாற்றங்களைச் செய்துள்ளது. அவ்வாறு செய்யப்பட்டுள்ள முக்கிய மாற்றங்களில் சிலவற்றை நான் கூற விழைகிறேன்.

* 19—8—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.